

Τορτυνιακός Λόγος

Ανεξάρτητη Πολιτικο-πολιτιστική Εφημερίδα για τους απανταχού Αρκάδες

Άποψη μου...

Μπροστά στην κάλπη

Θα το πάρουν το μήνυμα; Θα το πάρουν το μήνυμα. Θα το πάρουν το μήνυμα!!!!

Μια φράση που την ακούγαμε και θα την ακούμε κάθε φορά που έχουμε δημοτικές εκλογές. Ανέκαθεν αυτές οι εκλογές ήταν μία πρώτης τάξεως ευκαιρία, να στείλουν τα μηνύματα οι ψηφοφόροι προς την Κεντρική Εξουσία. Οι Έλληνες ψηφοφόροι, με ισχυρό όπλο την ψήφο τους και με μοναδική ευκαιρία την κάλπη κάθε φορά δεν αφήνουν την ευκαιρία αυτή να πάει χαμένη, εκφράζονται αποφασιστικά. Και όσο και να γίνεται προσπάθεια από υστερόβουλους κρατικοδίαιτους να "υποδεικνύουν" στους ψηφοφόρους να ψηφίσουν "αυτοδιοικητικά" τόσο περισσότερο πεισμώνουν οι ψηφοφόροι και τους περιμένουν στη... γωνιά. Και ιδού το άκρον άωτον της υποκρισίας των κομμάτων, από τη μια δίνουν χρίσματα, στηρίζεις και υποστηρίζεις και από την άλλη προσπαθούν να περιορίσουν τη βούληση των ψηφοφόρων, στα στενά αυτοδιοικητικά πλαίσια. Θέλουν, το βράδυ της Κυριακής να χρωματίσουν την Ελλάδα, πράσινη, μπλέ, κόκκινη, πορτοκαλί, αλλά μας πετάνε και το "ψηφίστε τον καλύτερο". Και βέβαια με το "καλύτερο" εννοούν τον "μονόχρωμο", αυτόν που φέρει το δικό του αγαπημένο χρώμα. Και καθώς καταλαβαίνεται όλοι, το κύριο βάρος των εκλογών το αναλαμβάνουν οι "χρισμένοι" από τα κόμματα. Οι διάφοροι "συμμαχικοί" και οι "δύο ανεξάρτητοι", προσπαθούν, όπως πάντοτε, να αποσυντονίσουν και να διαβάλλουν τους "χρισμένους".

Εκατοντάδες οι υποψήφιοι και κάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα. Αλλού υποψήφιος ο θεός και η θεά, αλλού ο ανήψιος και η ανηψιά, τα τηλέφωνα ανάρβουν και ΟΛΟΙ "δουλεύουν" για την κινητή και σταθερή τηλέφωνια. Οι εκλογές αυτές εν μέρει έχουν κομματική χαρακτήρα γιατί υψηλόβαθμα στελέχη των κομμάτων αποτελούν κατά βάση κάποιο συνδυασμό. Μα κι αυτά ακόμα τα σοβαρά στελέχη προκειμένου να επιβιώσουν στη μάχη των εκλογών γίνονται άλλες φορές τιμητές του μνημόνιου και άλλες φορές πολέμοι... νομίζοντας ότι έτσι θα διευρύνουν τη δεξαμενή των ψήφων. Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα ή -καλύτερα- δεν πρέπει να είναι. Στην πολιτική δεν υπάρχει άσπρο και μαύρο. Όπως επίσης στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα και μονόδρομοι. Κανείς δεν μπορεί να είναι και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ, όπως εξίσου δεν μπορεί να γίνεται τιμητής ή αρνητής των πάντων.

Μοναδικές αλήθειες ή αποκλειστικά ψέματα δεν υπάρχουν. Υπάρχουν μόνο τα προβλήματα της κάθε τοπικής κοινωνίας και οι προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας ως πολίτες. Σε αυτά θα κληθούν εν πολλοίς να αναμετρηθούν οι υποψήφιοι τόσο στις περιφέρειες και στους μεγάλους δήμους, όσο και στους μικρότερους περιφερειακούς.

Γενικότερα όμως έχει παρατηρηθεί κομματική απειθαρχία και τα δύο μεγάλα κόμματα κυρίως, δεν έχουν την τόλμη να προβούν σε διαγραφές.

Από την άλλη μεριά ο απλός πολίτης είναι προβληματισμένος και αναρωτιέται: πώς να χειριστώ την ψήφο μου; να ψηφίσω; μήπως με ξεγελάσουν πάλι με το θα, να το ριζώ άκρως; Όχι δεν θα ενδώσω στην πτοπαθία. Να το ριζώ λευκό; Να με εκφορξεί ψήφο αποδοκιμασίας, αλλά δεν προσμετρείται, συνεπώς δεν "τιμωρεί". Να μην ψηφίσω; να απέχω; αμ έλα ντε, μήπως έτσι αποφανώμαι του δικαιώματός μου; του μοναδικού δικαιώματός να διαμαρτυρηθώ στο κατεστημένο και απαραχώρητο πολιτικό μωλάκι.

ΚΑΤΑΛΗΓΩ να εκμεταλλευτώ σωστά το δικαίωμά μου, να ψηφίσω ορθολογιστικά και ανεπιφύλακτα. Θα υποστηρίξω και θα βοηθήσω με τη ψήφο μου, αυτούς που έχουν ζήλο και όρεξη για πρόοδο.

Αλεξ

Πράσινο φως

για τον αγωγό φυσικού αερίου

Σελ. 3

Περιήγηση στην Αρκαδία

Αγία Θεοδώρα Βάστα Μεγαλόπολης

Σελ. 4

ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Σελ. 5

Από μελέτες;... Καλά πάμε!

Σελ. 8

Απ' έξω «πράσινο» και μέσα... «Μπλε»!

Όταν πέσουν

οι... «μάσκες»!

ποιοι θα πανηγυρίζουν;

Δεν είμαι μόνο εγώ μερδεμένος... Είναι πολλοί συμπολίτες μου που προσπαθούν να κατανοήσουμε τα... ακαταβίβιστικά!.. Να καταλάβουμε: τι περιμένουμε την Κυριακή 7 Νοέμβρη. Εκλογές στην Τ.Α. ή... καρναβάλια... Έχουμε μερδευτεί βλεπόντας υποψήφιους παραδοσιακούς «γαλαζιούς» να ντύνονται στα... «πράσινα», πράσινο στα... «κόκκινα» ή κόκκινο στα... «γαλάζια»!.. Μιλάμε για «πολιτικούς» με σταθερότητα στα «πιστεύω» και τις «ιδέες» τους!.. Μπράβο τους!.. Και πιστεύουν ότι θα μας... παραπλανήσουν.. Αλλά τους ερωτώ: «Μα καλά... Για

«κοκκινσκομφίτες» μας περνάτε...»!... Προσωπικά, δεν με νοιάζει ποιοι θα πανηγυρίζουν τα βράδυ των εκλογών, για «την νίκη»!.. Έτσι κι αλλιώς «οι φέροντες μάσκα» κρύβουν την υφή του προσώπου τους, απλά για να μην δείχνουν την πραγματικότητα!.. Ίσως και να γελάνε... μαζί μας!.. Εμένα με ενδιαφέρει η επόμενη μέρα!.. Όταν θα πέσουν οι «μάσκες!.. Όταν έρθει η ώρα, αυτοί οι άνθρωποι, να με διοικήσουν!.. Όταν θα δώ τα «πραγματικά» τους πρόσωπα.. Και αυτό με... φοβίζει! Η πραγματικότητα τους!.. Και διερωτώμαι: Αυτοί, με σκοπό να πιάσουν

την καρέκλα, δεν σεβάστηκαν το «κοστούμι» που φορούσαν για να φορέσουν άλλο και θα... σεβαστούν μένα... Αμφιβάλω... Είμαι περίεργος να δω, τότε, ποιος θα πανηγυρίζει!... Και δεν συμπεριλαμβάω τους «αμφιβόλου χρώματος» παρατραχέμενους που «κάτι» προσδοκούν!.. Όχι... Μιλώ για μένα τον απλό ψηφοφόρο που, από τώρα «με έχουν ζώσει τα φίδια» αφού με τέτοιους νικητές, εγώ θα είμαι ο χαμένος!!

Μιχάλης Ζυγορνίκος
Δημοσιογράφος

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ή ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

"Το δίκιο του εργάτη"

Γράφει ο Δημοσιογράφος
ΤΑΣΟΣ ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος Παρ' Α.Π. & Σ.Ε

Να λοιπόν που οι συνεχείς αγώνες του Σοσιαλιστικού μετασχηματισμού επικουρούμενοι και από τους αντίστοιχους αγώνες των εργατοπατέρων του συνδικαλιστικού κινήματος, επέφεραν τ' αναμενόμενα αποτελέσματα. Νικητές και τροπαιούχοι οι σοσιαλιστές και οι ηγέτες του συνδικαλισμού κατεπρόβλεσαν κατά κράτος όλους τους βιομηχάνους και τους βιοτέχνες οι οποίοι πήραν των ομμάτων των και όπου φύγει-φύγει. Άλλοι Τουρκία τράβηξαν κι άλλοι προς Βουλγαρία, αλλά και οι υπόλοιποι Σκόπια και Αλβανία. Τα τύμματα και οι παϊάνες των νικητών ηχούν συνεχώς διατυμπανίζοντας το σύνθημα ότι " νόμος είναι το δίκαιο του

εργάτη και όχι το κέρδος κεφαλαιοκράτη". Το μόνον όμως που δεν μας λένε οι νικητές είναι "αν ο νόμος δεν προστατεύει και τον επιχειρηματία βιομηχανο, βιοτέχνη κ.λπ. που κατά την άποψη των Σοσιαλιστών είναι οι κεφαλαιοκράτες και αυτοί οδηγηθούν σε οικονομικό αφανισμό, τότε που θα βρουν δουλειά οι εργάτες. Ποιοί θα αναλάβουν το ρίσκο της παραγωγής και της εμπορίας, ούτως ώστε να βρισκουν δουλειά οι εργάτες; Το κράτος έχει αποδειχθεί ο πλέον αποτυχημένος επικειρηματίας, όχι μόνον στη Χώρα μας αλλά και στη Μέκκα του Κομμουνισμού που οδηγείται πλέον κι' αυτή στην οικονομία της αγοράς αφού, επί ένα και πλέον αιώνες δεν κατόρθωνε να προσφέρει

στους κατοίκους της περισσότερο από ένα πιάτο ρυζι και εκείνο όχι γεμάτο για εργασία δώδεκα ωρών επί επτά ημέρες την εβδομάδα. Αυτή είναι η αλήθεια. Αλλά για να σοβαρολογήσουμε και λίγο: Κανείς δεν θέλει τον εργαζόμενο δούλο. Τον θέλει να ζει αξιοπρεπώς. Τον θέλει να προστατεύεται από την εργατική νομοθεσία, τον θέλει κοινωνικά ασφαλισμένο. Τον θέλει ν' απολαμβάνει νοσοκομειακής και ιατρικής περίθαλψης δωρεάν. Τον θέλει ν' απολαμβάνει συντάξεως γήρατος αλλά και αναπηρίας. Τον θέλει ισόνομο και ισοδύναμο με όλα τα μέλη της σημερινής κοινωνίας. Το ίδιο ακριβώς όμως η Πολιτεία θα πρέπει να θέλει και για τον βιοτέχνη, τον βιο-

μηχανο και τον επιχειρηματία. Δεν είναι εχθροί της κοινωνίας ή επιχειρηματίες. Είναι οι στυλοβάτες της οικονομικής ζωής. Δεν πρέπει να τους θέλει αιχμαλώτους του ακαλίνατου συνδικαλισμού ο οποίος ωθώντας τα οργανωμένα μέλη του σε στάσεις, σε καταλήψεις και σε απεργιακές κινητοποιήσεις καταστρέφει στο πέρασμά του τα πάντα. Είναι καιρός να πρτανεύσει και η λογική. Τα συνθήματα και οι εξαλλοσύνες δεν οδηγούν πουθενά. Ας δούμε με γυμνό μάτι τι ακολουθείται σήμερα στις χώρες του άλλοτε κραταιού Σοσιαλισμού και του Κομμουνισμού και ας βγάλουμε τα συμπεράσματά μας.